REDACȚIUNEA,
Administrațiunea și Tipografia
Brașov, piața mare nr. 30.
Scrisori nefrancate nu se primesc.— Manuscripte nu se retrimit.
INSERATE
se primesc la Administrațiune în Brașov și la următórele
BIROURÍ de ANUNȚURÍ:
în Viena la N. Dukes Nachf., Nux. Augenfeld & Emeric Lesner, Heinrich Schalek. A. Oppelik Nachf. Anton Oppelik. In Budapesta: la A. V. Goldberger, Ekstein Bernat, Iuliu Leopold (VII Erzsébet-körut).
PREȚUL INSERȚIUNILOR: o seria garmond pe o colónă 10 banĭ pentru o publicare. — Publicări mai dese după tarifă și învoială. — RECLAME pe pagina 3-a o seria 20 banĭ.

GAZETA TRANSILVANIEI

ANUL LXV.

„GAZETA“ iese în fiĭcare ḑi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 24 cor., pe şése lunĭ 12 cor., pe trei lunĭ 6 cor.
N-rii de *Duminecă* 2 *fl.* pe an
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 francĭ, pe șése lunĭ 20 fr., pe trei lunĭ 10 fr.
N-rii de *Duminecă* 8 francĭ.
Se prenumeră la tóte oficiele poștale din întru și din afară și la d-nii colectori.
Abonamentul pentru Brașov
Administrațiunea, Piața mare, Târgul Inului Nr. 30, etagiu I.: Pe un an 20 cor., pe șése lunĭ 10 cor., pe trei lunĭ 5 cor. Cu dusul în casă: Pe un an 24 cor., pe 6 lunĭ 12 c., pe trei lunĭ 6 corone. — Un esemplar 10 banĭ. — Atât abonamentele cât și insertiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 252. Brașov, Sâmbătă 16 (29) Noemvrie. 1902.

Insolență semită.

(*a*) Intre diferitele cestiunĭ marĭ, carĭ agită opinia publică europénă, este fără îndoiélă cestiunea evreéscă.

Nu este acésta o cestiune locală a vr'unei țĕrĭ, ci este cestiunea tuturor țĕrilor.

Deosebirea este, că în unele țerĭ este mai acută și mai manifestă, în alte țĕrĭ este mai liniștită și mai latentă.

In fond este aceașĭ pretutindenĭ: tendința rassei evreescĭ, de a acapara puterea, de a legifera, de a stăpâni rassa ariană, séu, ca sĕ punem punctul pe i: popórele creștine.

Nu se póte dissimula importanța cestiunei, nu sunt suficiente mijlócele paliative pentru a o resolva. Este o cestiune fără sfîrșit acésta, o bólă gravă în sînul popórelor, cum e panglica (taenia solium) în corpul omenesc, pe care décă nu reușesce cineva s'o scótă cu cap cu tot din stomac, érășĭ cresce și pricinuesce individului convulsiunĭ și suferințe.

Secolul nostru va fi chemat a aduce o soluție radicală acestei cestiunĭ. Décă va reuși, acésta este încă taina viitorului.

De ocamdată noi, cronicarĭ fidelĭ ai evenimentelor, înregistrăm ceea ce vedem că se petrece când aicĭ, când colo pe tema cestiunei evreescĭ.

Ne sunt încă în viuă memorie sbuciumările produse în Franța cu afacerea Dreyfus, care a resturnat șépte ministri de rĕsboiŭ, și care ni-a dat dovada cea mai splendidă despre puterea enormă a solidarității Evreilor din tótă lumea.

Pe urma acelei mișcărĭ, opinia publică a Franței s'a trezit ca dintr'o letargie și ștergêndu-se la ochĭ, ca omul hăbăucit de un somn îndelungat, a vĕḑut cu oróre, că în țéra lui Ludovic cel sfânt, astăḑĭ — stăpânesce Evreul.

Drept resultat îmbucurător al acelei redeșteptărĭ putem semnala astăḑĭ constituirea unui consiliu comunal naționalist-antisemit în capitala Franței! Primarul din Paris este un naționalist. Étă un mic început.

In Viena deja de mai înainte se începuse mișcarea antisemită și după lupte înverșunate electorale, majoritatea covêrșitóre în consiliul comunal și în dieta Austriei-de-jos astăḑĭ este a social-creștinilor. In capitala Habsburgilor, primarul este — un antisemit militant.

Ceea-ce în Paris se numesce „*maire*“ și în Viena „*Bürgermeister*“, — în trei orașe ale Angliei: Londra, Dublin și York se numesce *Lord-mer* (Lord-Mayor).

Și e mare domn Lord-merul, mai ales, când este lord-mer în Londra. Căcĭ Londra este oraș mare, numĕră aprópe atâțĭ locuitorĭ câțĭ numĕră țéra românéscă. Și lord-merul Londrei, nu scim pentru a câta óră, este un jidov, jupânul Sir Marcus Samuel.

Sĕrmanĭ Englesĭ!

Ei bine, acest jupân, într'un moment de îngâmfare semită, s'a creḑut deja suveran, s'a creḑut în drept a aplica o corecțiune unui regat independent. La banchetul din Guildhall, la care a învitat pe toțĭ representanții diplomaticĭ, n'a pus pe lista învitaților pe representantul României.

Și, după-cum a declarat Sir Marcus Samuel la *sinagoga* (!) din Brondesbury, ministrul României, d-l M. Al. Catargiu, n'a fost învitat dinadins, pentru a sublinia desaprobarea fată cu un „guvern, care nu respectă angajamentele impuse prin un tratat“.

Étă dér semnele timpului! Actele internaționale, diplomatice, astăḑĭ sunt determinate din adunările ținute la sinagogă.

O palmă mai strașnică pentru conscienta adormită a popórelor creștine nicĭ că se póte!

Dér nu e nimica nou în constatarea acésta. Dór celebrul scriitor Drumont a arătat, că în Franța corpurile leguitóre au codificat legea relativă la divorțul creștinilor în stilisarea marelui rabin Astruc din Bruxella, presentată de deputatul Naquet.

Dér Crémieux ce a făcut la 1871?

Ales în delegațiunea regimului, într'un moment, când Franța zăcea trântită la pământ, sângerând din mii de rănĭ, leșinată, umilită și încărcată de oprobriu, — Crémieux, fiul rassei aceleia, care în Franța strigă cât îi ține gura: „*Nous sommes citoyens français*“, cum obicĭnuesc de altminterĭ a striga același lucru și în alte țĕrĭ, în alte limbĭ, cetățĕnul frances Crémieux nu s'a gândit câtușĭ de puțin la vindecarea rănilor patriei sale, ci a luat pumnalul și i-a înfipt o nouă rană, încetățenind en bloc cu o trăsătură de condeiŭ pe toțĭ Evreii din Algeria.

Actul acesta inspirat de sinagogă, a costat pe Franța șiróie de sânge și constitue până în ḑiua de astăḑĭ una din rănile deschise și cele mai periculóse ale Franței.

Ce a lucrat, ce a făcut sinagoga la congresul din Berlin contra recunóscerei independenței României, s'a zugrăvit în deajuns de condeie mai abile de cât ale nóstre.

Ministru, orĭ magistrat, consul orĭ profesor, advocat orĭ medic, fiul sinagogei în tóte împrejurările vieții se gândesce în prima linie la interesele sinagogei.

Sunt câțĭ-va anĭ, de când într'un oraș din Moldova s'a anunțat un meeting naționalist cu programul de a se discuta în mod pacĭnic cestiunea evreéscă. In același oraș se ținuse scurt timp înainte un meeting convocat de Evrei tot cu programul de a discuta cestiunea evreéscă.

Ce deosebire! Acest din urmă s'a ținut fără sĕ fi protestat cineva. Cel dintâiŭ era p'aci sĕ se zădărnicéscă, pentru-că a protestat sinagoga. Președintele de atuncĭ al comunității israelite din acel oraș, care în același timp era și vice-consul austro-ungar, după-ce a intervenit la prefectul, însĕ fără resultat, — s'a încercat a face presiune asupra proprietăresei salei, unde era sĕ se țină adunarea. Proprietărésa fiind supusă austriacă, fù presionată de către acel jupân pe motiv, că el fiind tutorul orfanilor ei, se teme, că la adunare, întîmplându-se neorînduelĭ și stricăciunĭ, vor puté fi păgubițĭ orfanii.

Debutul lui Sir Marcus Samuel de la Londra este numai o verigă din lanțul uriaș cu care evreimea stringe pe celelalte popóre, de le pârăie ósele.

Cestiunea este numai, décă acele popóre nu vor învĕța óre și ele odată minte, sĕ opună solidarității adverse o altă solidaritate mult mai strașnică?

Inceputul ar trebui făcut odată în afacerĭ mai micĭ, în sînul diferitelor națiunĭ!

Proiectul militar în Austria. Din *Viena* se anunță următórele: Guvernul austriac a renunțat la planul de a face sĕ trécă prin parlament anul acesta proiectul militar. Decisiunea acésta a luat'o guvernul în urma oposițiunei Cehilor. Guvernul grăbesce acum votarea provisoriului budgetar. Conferența de împăcare ceho-germană se ține aḑĭ, Vinerĭ, și vor participa toțĭ deputațĭ cehĭ și germanĭ.

Situația în Serbia, în urma schimbării guvernului, se consideră ca turbure și inspiră îngrijirĭ seriόse. Radicalii țin dese conciliabule, dér păstrézá totușĭ o atitudine reservată, așteptând sĕ vadă prin-

---

FOILETONUL „GAZ. TRANS.“

Carcassa.*)

De Guy de Maupassant.

A fost erĭ, în 31 Ianuarie.

Prândeam la vechiul meu prietin Georges Garin, când servitorul îi aduse o scrisóre cu mai multe pecețĭ și cu timbre streine.

George întrebà: „E permis?“

„De sigur“.

Și el ceti 8 fețe scrise cu litere englesescĭ, cruciș și curmeziș pe tóte laturile. Le ceti încet, cu seriósă atențiune, și c'un interes pe care-l are omul pentru lucrurĭ, ce-i mișcă inima.

Puse mai târḑiu scrisórea pe un colț al căminului și ḑise: „Este o întêmplare hazlie, pe care nu ți-am povestit'o nicĭodată: — adecă mai bine ḑis o istorie sentimentală, care mi-s'a întêmplat odată în séra de anul nou.

Séra aceea a fost o curiósă séră de anul nou. Sunt tocmai douĕ-decĭ de an de atuncĭ, căcĭ am acum cincĭ-ḑecĭ de anĭ, și atuncĭ eram de trei-ḑecĭ...

Eram inspector la societatea de accidente pe mare, al cărei conducĕtor sunt astăḑĭ. Și deórece s'a obicĭnuit lumea sĕ serbeze prima Ianuarie ca pe-o sĕrbătóre, îmĭ propusesem și eu sĕ petrec anul nou în Paris, când étă primesc o scrisóre de la directorul meu, cu ordinul de a mĕ duce imediat pe insula Ré, unde n'aufragiase o corabie, ce era asigurată la noi. Era la opt óre diminéța, la ḑece am fost în biroul societății nóstre pentru a-mĭ lua informațiunile necesare, ér séra am plecat cu trenul expres și în ḑiua următóre, 31 Decemvrie, mĕ aflam în La Rochelle.

Mai aveam încă douĕ óre până sĕ pot pleca cu caicul, care se numea Jean-Guiton până la insula Ré, și dădu-i o rótă prin oraș. La Rochelle este într'adevĕr un oraș curios și caracteristic prin stradele lui ce șerpuiesc labirintic, și carĭ duc pe sub nesfîrșite galerii, ale căror columne grele și misterióse par, că sunt anume create spre a fi ascunḑĕtorĭ pentru conjurațĭ și reamintesc luptele bogate în vitejii din timpul rĕsbóielor religióse, atât de sĕlbatice. El este încă întocmai orașul hugenoților, serios și tăcut, fără de artă bogată, fără de minunate monumente, carĭ fac d. e. ca orașul Rouen sĕ arate așa de splendid, dér remarcabil prin severitatea lui și prin esteriorul lui monoton, un oraș de rabiațĭ luptătorĭ, în care a putut prospera fanatismul și s'a putut înfierbênta credința calvinistă, și unde s'a făurit complotul așa numiților „quatre sergents“.

După ce rĕtăcisem cât-va timp prin aceste curióse strade, întraiŭ în caicul negru și burtos, care trebuia sĕ mĕ ducă la insula Ré. Acesta plecà gâfâind și spumegând sĕlbatic, printre cele douĕ turnurĭ, carĭ păzesc intrarea în port, străbătù rada și părăsi uriașul cerc al digului, clădit încă de Richelieu și care ocolesce tot orașul. O luà apoi spre drépta.

Era una din acele ḑile posomorîte, carĭ îțĭ apasă gândirea și inima și îțĭ paraliséză tótă puterea și energia; o ḑi norósă și ghiețósă, care părea murdărită de o negură désă, umedă ca plóia, rece ca ghiața, și aerul nepĕtruns, turbure neplăcut și nesănătos de respirat.

Sub acéstă désă pătură se întindea nemișcată, lucie și fără viéță, nisipósa și puțin adêncă mare pe acest nesfîrșit țĕrm. O mare cu apă stagnantă, mocirlită. Caicul Jean-Guiton lunecă fără sgomot peste acéstă móle și uriașe baltă, lăsând în urma lui numai puține brezde fără multă gălăgie și puține valurĭ, carĭ iute se liniștеau.

Povesteam cu căpitanul, un om mic, care abia părea sĕ aibă picióre și care era rotund ca caicul lui și pe semne tot din simpatie pentru el umbla clătinându-se.

Voiam sĕ aflu de la el mai multe despre incidentul, pe care trebuia sĕ-l constat. După cum am mai amintit, a naufragiat corabia „Maria-Iosif“ într'o nópte furtunósă, pe năsipul ce înconjóră insula Ré.

„Furtuna“, istorisi căpitanul, „a aruncat vasul așa departe în mare, încât a fost imposibil sĕ-l tragă la țĕrm. Tot ce s'a putut salva, s'a salvat și s'a adus pe uscat“. Eu trebuiam sĕ esaminez carcassa și sĕ constat, în ce stare se afla corabia înainte de naufragiu și décă s'a făcut tot posibilul pentru a-o scóte din năsip.

Venisem ca om de încredere al societății mele și la cas de lipsă trebuia

*) Carcassă = dĕrîmătură de corabie, care s'a spart de stâncĭ.

cipalele acte de guvernămênt ale noului cabinet.

— *Pressa ruséscă* e fórte mâhnită de cele ce se petrec în Serbia.

„Novosti“ dice, că formarea guvernului Markovicĭ este una cu întroducerea dictaturei. Generalul Markovicĭ, care era omul de încredere al lui Milan, va juca în Serbia rolul lui Nicola Kristicĭ, cu deosebirea însĕ, că pe când acesta era numai esecutorul fidel al voinței regale, pe atuncĭ generalul Markovicĭ are simpatii pentru Austria.

„Birjevjia Viedomosti“ dice, că venirea noului guvern însémnă revenirea în cea mai mare mĕsură a epocei terorismului de pe timpul lui Milan, când constituția sêrbéscă a fost suspendată, adevĕrații patrioțĭ au fost isgonițĭ, temnițele s'au umplut și țéra întrégă a cădut victimă bancherilor din Viena și Budapesta. O singură speranță avem — dice fóia ruséscă — și acésta este poporul sêrbesc, care cu tóte ministeriile rĕmâne credincios Rusiei, care l'a liberat de jugul turcesc și va sfâșia și mrejile țesute de Milan.

Lord-mayorul Londrei și ministrul României.

„Standard“ din Londra, organ oficios al guvernului britanic, apreciéză în terminii următorĭ actul lui sir Marcus Samuel, noul lord-mayor al Londrei, prin neînvitarea intenționată a ministrului român în capitala Angliei, la banchetul de înstalare de la Guildhal.

„Nu am puté sĕ ne manifestăm surprinderea ce ne-a pricinuit actul lordului mayor. care a omis de a trece numele ministrului României pe lista învitaților la banchetul dat la Guildhall, act, care a emoționat atât corpul diplomatic, cât și Regatul român.

Sir Marcus Samuel a declarat Miercurea trecută la sinagoga din Brondesbury, că *omisiunea a fost intenționată* și că ea a fost decisă de consiliul comunal, în scop de a accentua desaprobarea municipalității Londrei față de un guvern, care nu-șĭ respectă angajamentele luate printr'un tractat.

Este fórte natural, ca acest ton sĕ fi displăcut atât Curții regale cât și poporului român.

Nu avem calitatea de a blama municipalitatea în ceea ce privesce sentimentele ei față cu tratamentul evreilor în regatul dunărén și care constitue faptul de violare al dreptului public, denunțat de Sir Marcus Samuel.

Statele-Unite au vorbit cu mai multă emfasă asupra acestui capitol și ele au fost susținute și de miniștri regelui Eduard. Dér nu este vorba de a se sci, décă României trebue sĕ i-se facă un blam și décă desaprobarea membrilor consiliului comunal este justificată; chestiunea este de a se sci, décă municipalitatea este în drept de a arunca o umbră asupra Suveranului unui stat independent. Asupra acestui punct nu este nicĭ o îndoială, rĕspunsul trebue sĕ fie negativ.

Consiliul comunal al Londrei este un corp vechiŭ și onorabil, care are datorii importante și pe carĭ le îndeplinesce bine. El acordă ospitalitatea în modul cel mai larg, dér în exercițiul acestei funcțiunĭ el trebue sĕ se feréscă de a atinge cheștiunĭ de politică, séu de religiune.

Consiliul comunal nu este în drept de a trata afacerile strĕine. Acéstă calitate aparține guvernului, ambasadorilor și trimișilor extraordinarĭ ai țĕrilor strĕine Se póte închipui ușor la ce complicații s'ar fi ajuns, décă în locul României lucrul acesta s'ar fi întêmplat Franței, Rusiei séu Germaniei.

Municipalitatea e în dreptul ei de a aprecia, décă e loc séu nu sĕ învite corpul diplomatic, dér ea n'are căderea sĕ facă distincțiunĭ basate pe greșelĭ comise de diverse state în conduita lor politică Numai guvernului imperial îĭ este reservată acéstă prerogativă.

De aceea regretăm, că municipalitatea s'a lăsat mânată de sentimente fără îndoială de un caracter laudabil, dér care au depășit atribuțiunile ei. Décă d-l Samuel Marcus și municipatitatea au aprobat acéstă acțiune, fără îndoială au uitat, că Regele României prin sânge și căsătoria e de aprópe înrudit cu propriul nostru Suveran și că trimisul sĕu, după un vechiŭ us practicat în tótă lumea de națiunĭ, atâta timp cât e recunoscut de Curte, trebue sĕ fie privit ca alter ego al regelui Carol. Orice atingere la persóna sa afecteză pe Suveranul sĕu și pe supușii acestuia.

Incidentul e regretabil cu atât mai mult, că e menit sĕ provóce mai degrabă iritațiune, de cât sĕ amelioreze posițiunea nenorociților cărora acest demers trebuia sĕ profite.

Ludovic Mocsary
despre cestiunea naționalităților.

(Un capitol din publicația „A közösügyi rendszer zárszámodása“, scrisă de Ludovic Mocsary, 1901. Budapesta.)

Cap. VII. ***Cestiunea naționalităților.***

(Urmare).

Sĕ vedem în ce stare a ajuns sub epoca afacerilor comune art. de lege 44 ex 1868, adus în cestiunea egalei îndreptățirĭ naționale.*)

§ 2. Acesta abia décă are însĕmnătate practică, deóre-ce și de alt-fel textul maghiar fiind normativ, în cas de controversă procesul verbal în limba slovacă nu s'ar lua în considerare. De la pact încóce pe teritoriul municipalităților locuite de Slovacĭ, pe lângă desfășurarea presiunei de tot felul, abia s'a aflat unde-va 1/5 parte, care sĕ fi cutezat a pretinde limbă protocolară slovacă, esceptând Turoțul, unde un timp óre-care era și protocolist slovac, instituția acésta însĕ și aicĭ, din causa amintită, curênd s'a dat uitării.

§ 3. Persecutorii respective eroii pseudopatriotismului și ai panslavismului făcut (iscodit), carĭ caută pâne ușóră, afară de comitatul Turoț, nicĭ nu vréu sĕ asculte orator în slovăcesce în adunările comitatense.

§ 6. Funcționarii municipalităților de limbă slovacă, în contactul lor oficial cu corporațiunile și cu privații, întrebuințéză esclusiv limba maghiară, fără considerare, décă partea interesată îi înțelege orĭ nu.

§ 7. *c*) Judecătoriile nóstre de cerc nu primesc de la părțĭ nicĭ un fel de hârtie (act) în limba slovacă, și le resping din oficiu.

§ 8. In afacerile procesuale și neprocesuale și în procese criminale, indiferent décă respectivul e séu nu representat prin advocat, protocolul de pertractare este luat tot-déuna și esclusiv numai în limba maghiară, sentința respective decisul se aduce numai în limba maghiară și se înmânéză ast-fel părților, carĭ nu înțeleg limba maghiară.

Citațiunile se înmânéză érășĭ numai în limba maghiară, din care procedere judecătoréscă ilegală, derivă marĭ pagube materiale pentru poporul nostru. Ilustrez acésta c'un esemplu. Moșierul țĕran, care locuesce departe de sediul judecătoriei într'un sat în munțĭ, capĕtă ca pîrît o citație în vr'un proces sumar. Ar puté-o ceti și ar și înțelege-o, décă ar fi scrisă în limba slovacă, căcĭ har Domnului, la noi abia décă se găsesc analfabețĭ. El însĕ nu pricepe cuvêntul maghiar. In satul întreg nu se află om, care ar sci sĕ-i tălmăcéscă citația. O pune la o parte, gândind, că și așa acușĭ va fi têrg la oraș, va întreba acolo pe cine-va, că ce vréu domnii cu el. In restimpul acela însĕ, pe basa unei contumațărĭ, deja de mult i-a dat bună diua esecutorul judecătoriei. In multe casurĭ însĕ pretensiunea e cu totul nebasată, și décă respectivul s'ar fi apĕrat, ar fi putut evita împlinirea neobligată a plății dimpreună cu multele cheltuelĭ.

Și care este causa, că poporul e citat la judecătorie într'o limbă lui necunoscută, căcĭ prin acésta nu se dobêndesce alt-ceva, decât că limba statului devine urgisită poporului slovac? — apoi în mijlocul poporului nostru sunt multe lipitorĭ, carĭ cu contumațărĭ sug sângele poporului. Unde mai pui apoi banii ce-i iau ca' resplată numeroșii tălmacĭ fără consciență? In chipul acesta țĕranul nostru fript odată, cu fie-care petec de hârtie, ce i-se înmânéză prin slușbașul comunal orĭ cu poșta, alérgă în oraș la advocat, lăsându-șĭ munca economică. Câtă pierdere de muncă nu sufere prin acésta țĕranul nostru, afară de ceea-ce dă în banĭ gata! Ba judecătoriile merg până acolo, încât plenipotența dată de părțĭ în limba slovacă n'o primesc, ci pretind plenipotență în limba maghiară, cu tóte că e sciut, că darea plenipotenței este un astfel de act al părții, ce nu póte fi sĕvêrșit prin altul. Advocatul numai atuncĭ póte procede în interesul clientului sĕu. décă e autorisat de acesta; apoi cum sĕ dea plenipotența unguresce, décă nu pricepe limba?

§. 11 Ordinațiunea ministerială Nr. 8265 din 1875, referindu-se la aceea, că în Ungaria limba oficială e cea maghiară, ordonă traducerea pe unguresce a tuturor actelor, ce se dau la cartea funduară în altă limbă, și încă în formă autentică. Ast-fel acest § devine ilusoriu. Și mai categoric pune înafară de putere de lege disposiția acestui paragraf ceea-ce se enunță în alinea 3 din § 39 a art. de lege XVIII din 1893 privitor la procedura sumară, unde se dice, că judecătoria póte ordona, ca partea interesată sĕ alăture în traducere autentică maghiară documentele, carĭ nu sunt redactate în limba oficială a statului.

§. 12. E total ignorat prin praxa de drept judecătoréscă din patrie.

§ 13. Acest paragraf e de a se pricepe așa, că limba oficială a judecătoriilor în contactul dintre ele, este limba maghiară, însĕ nu și față cu părțile, după cum și legea o spune acésta clar.

§§. 17—19. Nu esistă în patria acésta nicĭ un institut de învĕțămênt, unde s'ar învĕța limba și literatura slovacă.

§ 22. Esclusiv numai în limba maghiară poțĭ petiționa. căcĭ petiția redactată în altă limbă, nu se ia în considerare.

§ 23. Copia fidelă a §-lui 22.

§. 24. Biserica aug. ev. de anĭ de dile îșĭ dă silința sĕ escludă cu totul din sînul ei limba slovacă, și se póte dice, că pe acest teren întrece pe guvern. In adunările bisericescĭ districtuale și generale au șters deja limba slovacă din rêndul limbilor de consfătuire și oratorii slovacĭ nicĭ că sunt ascultațĭ.

§. 25. N'are nicĭ un înțeles, fiind-că peste tot acte în limba slovacă nu se primesc.

§. 26. Erășĭ numai pe hârtie esistă Cu tóte că avem fond de banĭ colectațĭ pentru înființarea unui gimnasiu slovac, guvernul nu dă concesiune sĕ ni-l înființăm. Tot așa stăm și cu șcóla superióră de fete cu limbă slovacă și cu institutul menit a pregăti menagere, pe care a voit sĕ-l înființeze reuniunea femeilor slovace „Zivena“.

§. 27. Indată-ce careva se mărturisesce ca fiind de limbă maternă slovacă, ipso facto e panslav și trădător de patrie și în urma acésta se face imposibil pentru orĭ-ce oficiu public. In viéța practică înțelesul acestui paragraf e aplicat întors..

Până aci comunicatul.

Ei bine, asta e *scandal*—esclamă Mocsary. — Respectul legei, suveranitatea necondiționată a legei, este cel mai de căpetenie criteriu al constituționalismului. *Cine ar fi credut, că poporul maghiar*, care odinióră respecta legea și în tóte privințele era de sentimente constituționale, *îșĭ va uita de sine atât de mult!* Pe lângă călcarea atât de flagrantă a legei, *este óre altceva, decât o frasă netrebnică, faimósa devisă a ministrului president?*

Vețĭ dice, póte, că ar fi fost zadarnic a esecuta strict legea de naționalitățĭ, căcĭ postulatele naționalităților nicĭ pe departe nu ar fi fost satisfăcute.

Deja atuncĭ, când ca proiect de lege era pe tapet, deputații naționaliștĭ nu numai că nu erau pentru ea, dér au dat vot separat contra ei și au pretins lucrurĭ, carĭ fară dismembrarea unității de stat nu puteau fi împlinite. Imprejurarea acésta însĕ nu justifică, că legea adusă nu s'a respectat, ci din grad în grad ea a devenit numai *cuvênt pe hârtie*, — însĕ argumentarea nu e basată, décă considerăm meritul lucrului. Orĭ-ce ar fi dis votul separat de la 1868, avem dovedĭ neîndoióse, că naționalitățile au pus mare greutate pe legea adusă. O dovedesce acésta faptul, că pe cât timp ele au luat parte în dieta țĕrii, cuprinsul principal al declarațiunilor lor l'a format permanent atingerile ce s'au adus acestei legĭ. Este însĕ cu privire la acésta o altă dovadă escepțională și fórte gravă.

(Va urma).

*) Amĕnuntele, ce urmeză se refer la ținutul locuit de Slovacĭ și a binevoit a mi-le da d-l advocat Ioan Mudrony din Turoț-St.-Mărtin.

— A u t o r u l.

SCIRILE DILEI.

— 15 (28) Noemvrie

Conferențele Ligei. D-l Petre Grădișteanu, președintele ligei culturale, însoțit de d-l I. Florescu, secretarul ligei, au visitat Marțĭ Iașii, unde au avut mai multe convorbirĭ cu membrii comitetului „Ligei culturale“ din capitala Moldovei. D-sa a făcut cunoscut membrilor ligei, că s'a decis ținerea mai multor conferințe naționaliste, pentru ridicarea morală și materială a Ligei culturale. Ast-fel, vor ține mai multe conferințe, d-nii: Caragiale, Delavrancea, P. Grădișteanu, Alex. Vlăhuță, Al. C. Cuza și alții. Conferința pe care o va ține d-nul Delavrancea a fost fixată pentru séra de 24 Ianuarie, aniversarea Unirei principatelor.

Conflict diplomatic pentru un matroz. Austro-Ungaria și Italia au ajuns în conflict diplomatic din causa unui matroz. S'a întêmplat, că în Peking un matroz austro-ungar, care sta de pază înaintea ambasadei austro-ungare, a împușcat pe un matroz italian. Casul a produs iritațiune așa de mare, încât de atuncĭ marinarii austro-ungarĭ și italienĭ nu sunt lăsațĭ sĕ iésă din casarmele din Peking, ca nu cum-va sĕ se întêmple ciocnirĭ sângeróse între ei. Intre guvernul italian și între ministrul de esterne Goluchowski se urméză tratărĭ cu privire la acest cas.

Casul de incompatibilitate al unui deputat sas. Fóia maghiară din localitate publică scirea, că la comisiunea permanentă de incompatibilitate a dietei a sosit un denunț privitor la incompatibilitatea deputatului Dr. Carl *Lurtz* pe motiv de „nepatriotism“.

Cercetare în contra unui deputat naționalist. Din *Vagujhely* se scrie: Este sciut, că Curia a respins petiția dată în contra deputatului dietal Ioan *Valasek*,

---

sĕ fac față unui proces cu depunerile mele.

De la informațiunile mele depindeau demersurile, ce trebuia sĕ le facă directorul în afacerea acésta.

Căpitanul caicului era deja informat de tóte amĕnuntele incidentului, deóre-ce luase și el cu corabia lui parte la încercările de scăpare.

Imĭ istorisi incidentul, care de altcum se petrecŭ de tot simplu. Corabia „Maria Iosif“ fŭ aruncată într'o nópte furtunósă de pe spumósa mare — o mare ca de lapte, observà căpitanul — pe imensele băncĭ de năsip, carĭ prefac în timpul refluxului acest litoral într'o nesfêrșită Zahară.

Până ce povesteam, priviam înainte pe apă. Intre ocean și cerul greu rĕmase un loc liber, în care se perdea ochiul în depărtărĭ. Ne apropiam de pămênt și întrebaiŭ: „Asta-i insula Ré?“

„Da, domnul meu.“

Și de-odată arătà căpitanul cu mâna tocmai înaintea nóstră, și-mĭ arătà departe în mijlocul mării un obiect, ce abia se zărea, și dise: „Uite-te acolo zace corabia.“

„Maria Iosif?“

„Da.“

Rĕmăseiŭ consternat. „Căpitane“, îi diseiŭ. „acest punct negru aprópe nevisibil, trebue sĕ fie cel puțin vre-o trei kilometri depárte de litoral.“

El rĕspunse: „Ițĭ spun că nicĭ două!“... Și-mĭ descrise: „Vom fi acum la 9 óre 50 minute în flucs. Du-te după masă fórte comod cu mânile în buzunar pe țĕrm la preumblare și te asigur, că la 2 óre și jumĕtate séu mult la 3 óre vei puté sĕ ajungĭ pe uscat până la carcassă. Vei puté sĕ stai acolo 1 óră și 45 minute mult 2 óre, dér în nicĭ un cas mai mult. Căcĭ marea cu cât se retrage mai mult, cu atât se revarsă mai repede, căcĭ acest litoral e oblu ca o scândură. Așa-dér îțĭ spun, sĕ părăsescĭ carcassa la 4 óre și jumĕtate și la 7 și jumĕtate te vei puté îmbarca ér pe „Jean-Guiton“, care te va duce încă în séra aceea în cheiul La Rochelle.

Am mulțumit căpitanului, și mĕ aședaiŭ pe partea din fața corăbiei, pentru a privi orășelul Saint-Martin, de care ne apropiam.

(Va urma.)

fiind-că dênsul a declarat pe cuvêntul sêu de onóre, că n'a întrebuințat espresiile anti-maghiare, ce i-se atribuiau. De atuncî însĕ un nou denunț s'a dat contra lui Valašek, constituindu-se un martor, care sĕ fi audit când Valasek a dis, că „Maghiarii au venit din Asia și sĕ se ducă tot acolo, ér aicî sĕ fie cum a fost înainte c'o miie de ani.“ In afacerea acésta s'a pornit cercetare. Pertractarea se va ține la 7 Decemvrie în Nitra.

După 2393 de anî. Se aşteptă la Atena sosirea unui trimis extra-ordinar persan Ibrahim Khan Muawin Dowleti, care e numit ministru plenipotențiar al Persiei pe lângă curtea regală din Atena și Bucurescî. Cu ocasia recepțiunii solului persan în Atena, se vor face ceremonii extra-ordinare, deóre-ce de la 491 înainte de Christos, de când împĕratul Darius pretinse de la Atenienî, în semn de supunere pămênt şi apă, nicî un sol persan n'a mai fost din partea Persiei la Atena. Relațiile diplomatice se reiau decî între cele două state, după respectabilul interval de 2393 de anî. Écă un eveniment istoric pentru Grecî şi Persî!

Alegerile municipale de întregire vor avé loc în Braşov mâne, Sâmbătă, în 29 Noemvrie n. c. Actul alegerii se va începe la 9 óre a. m. și se va încheia la 4 óre d. a. Pentru suburbiul Scheiu (subcercul III din cercul I elect.) locul de alegere este sala de gimnastică, de lângă Băile Eforiei.

Ofițerî bulgarî în Macedonia. A produs o vie sensație cererea colectivă a 80 de ofițerî din armata bulgară, de origine Macedonenî, de a li-se primi demisiunea. Toțî aceștia au intențiúnea sĕ trécă pe teritorul turc, pentru a-se pune în capul bandelor revoluționare. Ministrul de rĕsboiŭ, în urma unui agitat consiliu de cabinet, a respins acéstă cerere. Insușî refusul e obiectul comentariilor și criticelor violente, în cercurile, carî nutresc simpatie causei rebelilor macedonenî.

O statuă-Arpad în Muncaciŭ In *Muncaciu* s'a constituit un comitet însărcinat cu ridicarea unei statue lui Arpad. Acest comitet publică un apel către „publicul patriotic“ din Ungaria, că sĕ contribue pentru acoperirea cheltuelilor. „Független Magyarország“ dă și el loc apelului și îi face o întroducere în care étă ce dice între altele: „Arpad, întemeietorul patriei, are o statuă în Brașov, pe Têmpa, dér ticăloşii saşî au murdărit'o, au profanat'o şi monumentul e mereu insultat de către agitatorii fără consciință. Statua acésta nu trebue s'o ducem de acolo, las' sĕ vestescă ea, că acel pămênt Arpad l'a câştigat, acest pămênt e al Maghiarilor, n'are nimenî drept asupra lui, fiind-că acest pămênt a fost udat de sânge maghiar, a fost nutrit cu sângele patrioților“...

Veneția înghețată. De câte-va dile suflă peste Veneția un viscol atât de gróznic, încât mai multe bărcî s'au înecat. Un vas încărcat cu rufe, în valóre de 10,000 lire, asemenea s'a înecat: zăpada stă mormane pe piețele publice. Pe locul unde a fost clopotnița St. Marcu, adî ruinile turnului sunt acoperite de zăpadă, dând ilusia turnului dispărut. Spectacolul oraşului e de tot pitoresc cu lagunele lui înghețate, dér érna acésta nu e de loc iubită de veneţienî, din carî mulţî şî-au rupt nasurile, alunecând pe ghiéţă.

Duel între două paşale. Valiul din Ianina, Osman-Paşa, a provocat la duel pe comandantul jandarmeriei de acolo, Esad-Paşa. Acesta a refusat de a-se bate, preferind sĕ fie permutat la Scutari, în Albania. Duşmănia între aceste două paşale a fost pricinuită de faptul, că un partisan al lui Esad-Paşa a ucis pe drum pe un înalt funcționar și pe un ofițer de artilerie, trăgênd asupra lui glónţe de revolver.

Chelner înjunghiat. In numĕrul 145 din 4/17 Iulie sub titlul acesta am adus scirea că calfa de pantofar Dénes Sandor a înjunghiat pe chelnerul I. Hoffmann, pentru-că n'a vrut sĕ-l servéscă. In diua de 26 Nov. s'a judecat la tribunalul corecțional din localitate procesul lui Dénes, acusat, că a aplicat lui Hoffmann lesiunî grave. Pertractarea a condus-o subjudele Monoray. Dénes Sándor a fost condamnat la 10 dile închisóre.

Avansărî în armată. Intre cei avansațî în Noemvrie, se află și d-l Vasilie *Zĕrnoveanu* din Brașov, avansat la gradul de sublocotenent în regim. 81.

Pagubele causate de frig. Din Bruxelles se anunță, că un frig ne mai pomenit s'a lăsat pe întreg teritoriul belgian. In împrejurimele portului Anvers, înghețul a causat pagube enorme, 20 milióne de cărămidî, de curênd fabricate, sunt înghețate și nu vor mai puté fi utilisate la construcțiunî. Nutrețurile pentru vite, neadunate încă de pe câmp, au fost cu desĕvîrșire distruse. Printre țĕranî şi cultivatorî desolarea e mare, căcî vitele sunt amenințate sĕ piéră din lipsă de hrană.

Bulgarii gonesc pe evrei. Mai multe familii evreescî din Rusia, voind sĕ debarce la Varna, au fost oprițî pentru moment. Guvernul nu scie ce sĕ facă, temêndu-se de-o intervenire externă. Din causa frigului şi a lipsei de mijlóce, mai mulțî evrei s'au îmbolnăvit pe vapor.

Arestat după 22 anî. Se scrie din Viena: Christof Frank, originar din Mühlgrün (Boemia), care a furat la 1880 în Budapesta suma de 1300 fl. şi a fugit în America, întorcêndu-se acasă, a fost arestat alaltă-erî într'un birt din Simmering. In San-Francisco, unde a trăit de atuncî a fost supraveghietor la o fabrică de bere, unde şî-a făcut o avere de 100.000 cor. Mânat de dorul patriei, s'a întors în Europa, unde a fost arestat.

De la comună.

In diua de 26 Noemvrie representanța orașului Brașov a ținut adunare în sala de la casa sfatului. In acéstă udunare s'au pertractat următórele chestiunî:

Iuliu *Moór* interpeléză pe primar, că ce are de gând a face pentru uşurarea situației lucrătorilor fără muncă, căcî érna e grea şi miseria e mare.

Primarul *Hiemesch* rĕspunde, că în tot-d'auna a urmărit cu interes mişcarea lucrătorilor. — S'a format o comisiune compusă din muncitorî, carî sĕ alcătuéscă o listă despre cei lipsițî de muncă. Comisiunea nu şî-a îndeplinit însĕ datoria. — Lucrătorii au cerut 10—15 stânjinî de lemne pentru o odae, unde sĕ se pótă încăldi, primarul încă de pe timpul când era şeful poliţiei a pus la disposiţia sĕracilor un asemenea asil. Lipsă de muncă nu este. In fine promite, că va urmări și în viitor cu interes cestiunea micilor industriaşî şi a lucrătorilor.

Martin *Salmen* interpeléză în chestiunea excesului de zel desvoltat de organele poliţienescî, carî şicanéză cetăţenii din Braşovechiŭ, citându-i mereu la poliţie sub pretext, că nu-şî curăță curțile.

Primarul rĕspunde, că în casurî când cetățenii se cred şicanaţî, sĕ se jeluéscă capitanului.

Adunarea aprobă înțelegerea făcută în privința limitării teritorului cedat societăţii de tir. Contra acestei hotărîrî d l advocat *I. Puşcariu* anunță recurs.

Magistratul orăşenesc presentă un proiect, în care cere dĕrîmarea casei sfatului şi în locul ei sĕ se zidéscă altă casă cu cheltuelile de 360 000 coróne. Faţă cu acéstă propunere dl. C. *Schnell* propune amânarea chestiunei edificării, ér V. *Paul* face propunere în care accentuéză necesitatea edificării, însĕ nu în locul celei vechî ci pe teritoriul dintre Braşovechiŭ şi str. Vămii. Au vorbit la chestiune *Schnell*, *Schuster*, Dr. *Baiulescu*, *Copony*, *Hubbes*, Dr. *Flechtenmacher*, *Alesius*, *Lengeru*, *Fabricius* şi *Gräff*. Propunerea lui Schnell a întrunit 6 voturî, a lui Paul 13, a magistratului 45, care a şi fost primită.

Prietina reginei Natalia.

In vila sa lângă Lausanne (Elveția) a murit dilele acestea, jelită de colonia americană de acolo, o damă frumósă și interesantă, vĕduva unui prinț sêrbesc, singura amică a reginei Natalia.

Princesa Peicicî *Camereos* era americană și salonul ei era de anî de dile locul de întâlnire al compatriótelor ei din Lausanne și împrejurime. In fie-care Joi se adunau damele la vĕduva Camereos și aicî se desbăteau multe istorii picante, ce s'au petrecut în konak-ul din Belgrad. Madame Camereos se plângea, că nervositatea ei, în urma căreia era silită sĕ stea permanent în Elveția, se trage de pe vremea când trăia la curtea din Belgrad și este efectul multelor emoțiunî, la carî a fost espusă acolo. Repausata a descris, scurt înainte de mórte, în colorî fórte vii, unul din episódele cele mai picante, în carî viéța regelui Milan a fost atât de bogată. Ea susținea, că urmările unui epilog al acestei afacerî i-au dat nervilor sĕi lovitura de grație.

Era cu o jumĕtate de an înainte de a fi plecat regina Natalia din Belgrad. Intr'o séră regina Natalia o chiémă pe princesa Camereos la o parte și o rógă şoptind, sĕ vină a doua di diminéță la órele 6 la palat. Era vorba de o intreprindere fórte importantă, care va avé urmărî neplăcute pentru cei ce vor participa la ea, dér trebuia sĕ fie esecutată. Dama de curte, care era inițiată în tóte supĕrarile și grijile stăpânei, scica aprópe cu siguranță, că e vorba de a stabili personalitatea vr'unei nouĕ amante a regelui Serbiei. N'avea însĕ nicî idee, ce mĕsurî neobicinuite a luat de astă-dată regina pentru înscenarea planului sĕu.

Madame Camereos sosi precis la timpul fixat și avù numai atât timp de a se urca într'unul din echipagele, ce stăteau gata de plecare în curtea palatului. Spre mirarea ei vĕdù, că şi metropolitul Vasile Boicef încă face parte din escursiune. Metropolitul şedea lângă regină. Mila Camereos şi un general, cunoscut ca prietin bun al Nataliei, se aşederă în față. In trăsura a doua ocupară loc o damă de curte mai tînĕră, un colonel şi doi domnî în civil. După o călĕtorie mai îndelungată, trăsurile se opriră în fața unei case neînsemnate în Osvieta. Pe buzele reginei juca un surîs rĕutăcios, când schimbà nisce privirî de înțelegere cu pădzitorul casei Odată cu însoțitorii sĕi, regina urcà scara de stejar, ce ducea în etajul I. Se opriră înaintea unei uşî, pe care Natalia o deschise cu o cheie.

Impingênd pe metropolitul înaintea sa, întrà şi dênsa. Cei-ce rĕmaseră afară, audiră un țipet și un potop de înjurăturî. Cu fața galbenă, ca céra, regina se întórse către suita sa, apucă pe madame Camereos de mână şi o sili sĕ între în odaie. După dênsa întrară şi ceilalţî şi vĕdură, spre neplăcuta lor surprisă, pe regele Milan şi pe madame G., o frumsețǎ bine cunoscută la curte, despre care se vorbia deja de mult, că are relații intime cu regele.

Metropolitul, surprins şi el în mod fórte neplăcut, căuta sĕ fugă. regina însĕ nu-l lăsa. „Nu, părinte, în presența P. Sf. Tale, trebue sĕ iscăléscă amêndoi documentul, ce l'am adus cu mine!“ Insĕ înainte de a fi scos documentul, Milan şi amanta lui au dispărut printr'o uşă secretă de tapete. Soția înşelată n'avù alt-ceva de făcut, decât sĕ plece fără documentele scrise despre vinovăţia bărbatului sĕu.

Despre scopul acestei escursiunî matinale la Osvieta nu s'a svonit nimica. Cei ce au participat la ea, tăceau ca mormêntul, ér Madame G. dispărù din Belgrad. Se dicea, că din causa sănĕtății sdruncinate a trebuit sĕ plece la o climă mai blândă. D-na Camereos aprópe uitase episodul ciudat, la care nu se putea gândi fără disgust. Atuncî se apropiau Pascile şi cu acéstă sĕrbătóre o ceremonie însemnată. Regele Milan și regina Natalia, carî de lunî întregî nu mai schimbară un cuvênt, trebuiau în fața altarului catedralei sĕ se sărute pe buze în fața întregului public. Apoi trebuia sĕ mérgă fie-care domn din suită sĕ priméscă o sărutare de la rege, ér damele trebuiau sĕ plece genunchii în fața reginei şi sĕ priméscă şi ele o sărutare de la suverană.

Ce s'a întêmplat cu acéstă ocasiune, vom publica în numĕrul viitor.

ULTIME SCIRI.

Budapesta, 27 Noemvrie. In şedința de adî a dietei la desbaterea asupra afacerei-Nessi, a luat cuvêntul și ministrul de honvedî br. *Fejervary.* El a declarat între altele, că în afacerea acésta *numai din prevenire față cu camera* a ordonat amânarea. Declarația acésta a produs mare turburare la oposiție. Din stânga estremă s'au audit strigă-te ca: Ruşine! Nu tolerăm! Carăte din acel fotoliu! Cu mare greutate s'a restabilit liniştea, „Miliția — dise Fejervary — e datóre a respecta legile, însĕ decisiunile camerei nu sunt legî.“ Constată ministrul, că aicî nu e vorba de afacere de imunitate, ci de luptă contra imnului „Gotterhalte“. La somațiunea lui Ratkay, ministrul Fejervary a declarat din nou, că susține ceea-ce a dis, deóre-ce din prevenire față cu camera a depăşit sfera sa de drept şi a violat regulamentele militare stabilite de supremul şef al armatei — In urma acestei repețite declarații oposiția a isbucnit din nou contra lui Fejervary şi zarva ar fi durat mult, décă presidentul Apponyi n'ar fi mulcomit pe malcontențî. Cu acésta incidentul s'a închis.

Berlin, 27 Noemvrie. Inmormêntarea lui Krupp s'a făcut erî în Essen. La înmormêntare a participat și împĕratul Wilhelm.

Londra, 28 Noemvrie. Diarele află, că 10.000 de soldațî ruşî înaintéză către hotarĕle Afganistanului, spre a fi de față pentru orî-ce eventualitate.

Cetinje 28 Noemvrie. Cu ocasiunea recepțiunei noului ministru-resident al Rusiei, *Sceglow*, principele Nichita primind scrisorile de acreditare, a relevat legăturile indisolubile, carî unesc Rusia şi Muntenegru, precum şi frățescile relațiunî dintre ambele state, relațiunî cimentate prin glorii şi încercărî comune, consacrate deja de istcrie, şi adênc săpate în fundul inimilor tuturor celor patrioțî. Principele Nichita a adăugat apoi:

„Patria mea, sentinelă credincióså şi nestrămutată a slavismului în sudul Europei, susținută şi protejată de către puternica Rusie, i-a oferit, în schimbul sprijinului sĕu moral, inima sa, gata în tot-déuna la orî-ce încercare şi la tóte jertfele“.

Sosițî în Brașov.

Pe diua de 27 Noemvrie.

Europa: Urmōsi, paroch, Tarnafalva, Vermes Finger, Pesta; Löwinger, Pojun; Liphardt, Mehlis; Altmann, Kun, Kaiser, Viena.

Bucurescî: Althof, căpitan Făgăraş; Herzberg, Pesta; Salzer, Viena; Rosenfeld, Szántó. C. Sereda; Bretter, M. Vásárhely; Schwarz, Pesta.

*Proprietar: **Dr. Aurel Mureşianu.***
*Redactor responsabil: **Traian H. Pop.***

Cursul la bursa din Viena.

Din 27 Novembre n. 1902.

Renta ung. de aur 4%	120.25
Renta de coróne ung. 4%	97 65
Impr. căil. fer. ung. în aur 4½%	90 30
Impr. căil. fer. ung. în argint 4½%	97.75
Oblig. căil. fer. ung. de ost I. emis.	98.50
Bonurĭ rurale ungare 4%	100 75
Bonurĭ rurale croate-slavone	156.50
Impr. ung. cu premii	101.15
Losurĭ pentru reg. Tisei și Seghedin	101.90
Renta de argint austr.	120.60
Renta de hârtie austr.	100.15
Renta de aur austr.	91 90
Losurĭ din 1860.	151.10
Acții de-ale Băncei austro-ungară	15.30
Acții de-ale Băncei ung. de credit	701.—
Acții de-ale Băncei austr. de credit	666.20
Napoleondorĭ	19.07
Mărcĭ imperiale germane	116.97½
London vista	239.20
Paris vista	95.17½
Rente austr. 4% de coróne	95 05
Note italiene	—.—

Cursul pieței Brașov.

Din 28 Novembre n. 1902.

	Cump.	Vênd.
Bancnot rom.	18.90	18 94
Argint român.	18.80	18.88
Napoleond'orĭ.	19.04	19.07
Galbenĭ	11.20	10.30
Lire turcescĭ	21.40	21.50

921 – 1902.
végrh szám.

ÁRVERÉSI HIRDETMÉNY.

Alulirt kiküldött bir végrehajtó ezennel közhirré teszi, hogy a brassói kir. jbiróság 1902 évi V. 1313 számu végzésevel Puscariu József ügyvéd által képviselt „Albina" takpénzt. intézet felperes részére Tischler János keresztényfalvi lakos alperes ellen 620 kor. követelés s jár. erejéig elrendelt kielégitési végrehajtás folytán alperestől elfoglalt és 1680 kor. — filre becsült ingóságokra a brassói kir. jbiróság 1902 évi V. 1313/2 számu végzésével az árverés elrendeltetvén, annak a korábbi vagy felülfoglaltatók követelése erejéig is a mennyiben azok törvényes zálogjogot nyertek volna, alperes lakásán Keresztényfalván leendő megtartása határidőül **1902 ik évi Deczember hó 15 dik napjának délután 3 órája** kitüzetik a mikor a biróilag lefoglalt házi butorok, igavonó állatok és gazdasági gépek és eszközök s egyéb ingóságok a legtöbbet igérőnek készpénzifizetés mellett, szükségesetén becsáron alul is el fognak adatni.

Felhivatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégittetéshez jogot tartanak, hogy amennyiben részükre a foglalás korábban eszközöltetett volna és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tünik, elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéseig alulirt kiküldöttnél irásban vagy pedig szóval bejelenteni el ne mulasszák.

A törvényes határidő a hirdetménynek a biróság tábláján történt kifüggesztését követő naptól számittatik.

Kelt Brassó, 1902 évi november hó 24-ik napján.

Tankó János,
kir. bir.vghjtó.

Sz. 12075—1902.
tlkv.

Árverési hirdetményi kivonat.

A fogarasi kir. járásbiróság, mint telekkönyvi hatóság közhirré teszi, hogy Comaniciu György végrehajtatónak Roska Trifan és társai végrehajtást szenvedő elleni 334 kor. — fil. tőkekövetelés és járulékai iránti végrehajtási ügyében a brassói kir. törv.-szék (a sárkányi kir. járásbiróság) területén levő, Felső-Veniczén fekvő, a felső-veniczei 288 sz. tljkvben foglalt Roska Bucur, Roska Bucura, Roska Trifan, Roska János Felső-Venicze község közössége, Ovesea Nicodin és neje szl. Roska Anna nevén álló:

129, 130	hrsz.	ingatlanra	463	kor.	továbbá a felső-veniczei 56 sz. tjkben				
572	„	„	28	„	259/2	hrsz.	ingtlra	13	kor.
573	„	„	107	„	286/2	„	„	27	„
857	„	„	69	„	288/2	„	„	06	„
858	„	„	75	„	291/2	„	„	33	„
1263	„	„	88	„	293/2	„	„	05	„
1265	„	„	18	„	300/2	„	„	01	„
1745	„	„	49	„	749 b/412, 750 b/1, 2	br.	„	66	„
1817	„	„	21	„	753 a/12, 753 b/12	„	„	34	„
1866	„	„	77	„	754/8	hrsz	„	06	„
2045	„	„	41	„	748/2, 860 a/b/2	hrsz.	„	14	„
2047	„	„	70	„	1216/a b/2	„	„	26	„
2056	„	„	18	„	1243/a b/b	„	„	107	„
2063	„	„	11	„	2422/2	„	„	24	„
2251	„	„	10	„	2448, 2449	„	„	185	„
2517	„	„	82	„	2782/51	„	„	54	„
2533	„	„	118	„	koronában ezennel megállapitott				

kikiáltási árban az árverés elrendeltetik és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az **1902 évi Deczember hó 20 ik napján délelőtt 9 órakor** Felső-Venicze községben megtartandó nyilvános árverésen a megállapitott kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számitott és az 1881 november 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8 §-ában, kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni avagy az 1881. LX t. cz. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a biróságnál előleges elhelyezéséről kiállitott szabályszerü elismervényt átszolgáltatni.

A ki utasittatik hogy a közzétételt igazoló lappéldányt az árverés foganatositására kiküldöttnek adja át.

Ezen árverési hirdetmény az egyidejüleg megállapitott árverési feltételekkel együtt az 1881: évi LX t.-cz. 153 §-sa intézkedéséhez képest a keresettre hozott első végzésre előirt szabályok szerint megküldetni rendeltetik.

Fogaras, 1902 évi Október hó 8-ik napján.

A kir. járásbiróság, mint tlknyvi hatóság

Schupiter,
kir. albiró.

757.1—1

Tipografia A. Mureșianu, Brașov.